

Hodnocení
diplomové práce Edity Rybářové
Dohoda o vině a trestu jako forma odklonu v trestním řízení

Diplomová práce o nadstandardním rozsahu 106 stran textu je vypracována na aktuální a společensky závažné téma.

Dohodu o vině a trestu zakotvila do našeho trestního řádu jako formu odklonu v trestním řízení a zvláštní typ řízení před soudem novela trestního řádu provedená zákonem č. 293/2012 Sb., účinným od 1. září 2012. Dohodovací řízení posiluje roli procesních stran v trestním řízení a vyžaduje mimo jiné také novou formu právní služby poskytované advokátem v trestním řízení. Institut dohody o vině a trestu se rozšířil v druhé polovině dvacátého století z angloamerického typu právní kultury i do právních řádů náležejících do kontinentálního typu.

Institut dohody o vině a trestu je ovšem považován za mimořádně kontroverzní institut kolidující s většinou současných základních zásad trestního řízení obsažených v trestním řádu a narušující koncepci trestního procesu. V nauce jsou proti tomuto institutu snášeny podstatné námitky, které nebyly vyvráceny. Aplikací praxe jej aplikuje v malém počtu případů.

Cílem diplomové práce bylo představit dohodu o vině a trestu ve vší své obecnosti – od historie vzniku, po současný stav až po polemiky nad tím, jak by dohoda mohla vypadat do budoucna prostřednictvím uvedením kritik, které ji provází po celou dobu její existence.

Podle mého názoru se diplomantce podařilo vytčeného cíle splnit a diplomová práce má výbornou úroveň.

Diplomová práce byla zpracována na podkladě dostatečného počtu odborných literárních pramenů, s kterými autorka pracovala korektně a kreativně. Práce prošla pečlivou technickou redakcí.

Osnovu práce považuji za logickou a správnou, jednotlivé části práce na sebe vhodně navazují.

Autorka postupně pojednává o pojmu odklonu, zabývá se formami odklonu v českém trestním právu, úlohou státního zástupce, soudu a obhájce v procesu sjednávání dohody o vině a trestu, komparuje českou právní úpravu s právní úpravou slovenskou, německou, španělskou, italskou i obecně se systémem common law. V závěru sumarizuje argumenty ve prospěch i neprospěch posuzovaného institutu.

Její rozbor je dostatečně podrobný i obecně srozumitelný. V práci je vidět, že autorka musela mít o problému hlubší znalosti. Jakkoli považuje institut dohody o vině a trestu za problematický institut, přeci jenom si klade otázku, zda by nebylo vhodné poměrně rigorózní podmínky, které

vyžaduje česká právní úprava pro aplikaci tohoto institutu zmírnit a umožnit dohodu o vině a trestu v širším počtu případů.

Se závěrem diplomantky uvedeným na str. 94 její diplomové práce, totiž, že i přes snahu českého zákonodárce následovat trend ostatních středoevropských zemí, vykazuje právní úprava institutu dohody o vině a trestu nedostatky, které prokazatelně omezují aplikační praxi. Zda dojde k novelizaci zákonné úpravy a dohoda o vině a trestu se tak dočká větší obliby, o tom v tuto chvíli můžeme pouze spekulovat, je nutno ovšem souhlasit.

Diplomovou práci zhodnocuje, že autorka využila i cizojazyčných zdrojů, čímž práci obohatil o vhled do několika cizích právních úprav.

Diplomová práce je naprosto způsobilým podkladem pro ústní obhajobu. Je vypracována na výborné odborné i jazykové úrovni. Plně ji doporučuji k obhajobě.

Otázka k obhajobě: Přednosti a nedostatky institutu dohody o vině a trestu v české právní úpravě.

Hodnocení: výborně

V Praze 10. 6. 2020

prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.,
vedoucí diplomové práce